

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 6 października 2008 r. w sprawie R 846/2008-4,
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: znak graficzny zgłoszony w kategorii „inny rodzaj znaku — znak odzwierciedlający pozycję”, posługujący się kolorem „pomarańczowym (Pantone 16-1359 TPX)”, dla towarów należących do klasy 25 (zgłoszenie nr 5 658 117).

Decyzja eksperta: Odrzucenie zgłoszenia

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania.

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b rozporządzenia (WE) nr 40/94 ⁽¹⁾, ponieważ zgłoszony znak ma charakter w wystarczającym stopniu odróżniający.

(¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. 1994, L 11, str. 1).

Skarga wniesiona w dniu 15 grudnia 2008 r. — Tudapetrol Mineralölerzeugnisse Nils Hansen przeciwko Komisji

(Sprawa T-550/08)

(2009/C 55/59)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Tudapetrol Mineralölerzeugnisse Nils Hansen KG (Hamburg, Niemcy) (przedstawiciele: Rechtsanwältinnen U. Itzen i J. Ziebarth)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji, w zakresie w jakim dotyczy ona skarżącej;
- ewentualnie, odpowiednie obniżenie wysokości grzywny nałożonej na skarżącą w zaskarżonej decyzji;
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca kwestionuje decyzję Komisji C(2008) 5476 wersja ostateczna z dnia 1 października 2008 r. w sprawie COMP/39.181 — Woski do świec, w której pozwana stwierdziła, że

pewne przedsiębiorstwa, w tym skarżąca, naruszyły art. 81 ust. 1 WE i art. 53 Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym z powodu udziału w ciągłym porozumieniu lub ciągłej uzgodnionej praktyce w sektorze wosku parafinowego.

Na poparcie swojej skargi skarżąca podnosi dwa zarzuty.

W zarzucie pierwszym skarżąca zarzuca naruszenie obowiązku uzasadnienia przewidzianego w art. 253 WE oraz prawa do obrony, gdyż ocena dowodów, jakiej Komisja dokonała w zaskarżonej decyzji, nie pozwala konkretnie ustalić, jakie elementy naruszenia są jej faktycznie przypisywane. Całościowe przeprowadzenie dowodów przez Komisję dotyczy poza skarżącą także innych spółek, których działania nie mogą jej zostać przypisane. Z uwagi na brak jasności w przeprowadzeniu dowodów doszło do naruszenia prawa do obrony, ponieważ Komisja powinna umożliwić jasne i jednoznaczne ustalenie, jakie elementy naruszenia są przypisywane jakiemu przedsiębiorstwu oraz skutków, które się z tym wiążą.

Następnie skarżąca utrzymuje, iż nie uczestniczyła w żadnym naruszeniu art. 81 WE. Nie tylko z formalnego punktu widzenia Komisja nie przeprowadziła prawidłowo dowodów, ale również pomocnicze badanie materialne dowodów wskazuje na to, że skarżącej nie udowodniono żadnego zarzutu. Poszczególne spotkania, które zostały wspomniane i dokumenty uwzględnione w tym względzie w ramach przeprowadzania dowodów nie pozwalają wyciągnąć wniosku, iż skarżąca uczestniczyła w kartelu. Takiego wniosku nie można tym bardziej wyciągnąć ze względu na to, że skarżącej od samego początku stawiano jedynie zarzut popełnienia naruszenia o mniejszym znaczeniu. Okoliczność ta nie została jednak uwzględniona przy przeprowadzaniu dowodów, zaś pod uwagę wzięte zostały — także na niekorzyść skarżącej — dowody, które mogły ewentualnie wykazywać naruszenia popełnione przez osoby trzecie, w których skarżąca nie uczestniczyła.

W zarzucie drugim skarżąca powołuje się na przedawnienie. Już na początku 2000 r. przeniosła ona sporną działalność dystrybucyjną na inną spółkę, tak że pierwsze działania przerywające bieg przedawnienia podjęte w 2005 r. wobec skarżącej nie powinny były już umożliwić ścigania dawnego naruszenia.

Skarga wniesiona w dniu 15 grudnia 2008 r. — H & R ChemPharm przeciwko Komisji

(Sprawa T-551/08)

(2009/C 55/60)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: H & R ChemPharm GmbH (Salzbergen, Niemcy) (przedstawiciele: Rechtsanwälte M. Klusmann i S. Thomas)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich